

תולדות חיים

ברוריה נולדה בשנת 1916 בברלין, ברחוב ריקרשטראסה שהיה מאוכלס בעיקר ביהודים שהיגרו מפולין. סבה, מצד האם, היה רב מדורי דורות, ונכדו של רבי אלימלך מליז'נסק. אביה, יעקב שיף, יהודי אדוק, היה סוחר בדים. בברלין נולדו 5 בנות. הן התחנכו בבית-ספר גרמני ממלכתי, ושמרו על אורח חיים מסורתי. הקהילה היהודית בברלין הייתה כמו עיר בתוך עיר, בעלת מוסדות עצמאיים משלה, ורשת של עזרה הדדית. בהגיעה לגיל 14 נפטר אביה מסרטן, ומצבם הכלכלי הורע.

עם עליית הנאציזם וכניסת האנטישמית לבתי-הספר, הבינה ברוריה שיש לעזוב את גרמניה כמה שיותר מהר. היא דפקה על דלתות הארגונים היהודים שעסקו בעלייה, וכך במסגרת "החלון" יצאה עם אחותה טלילה להכשרה בהמבורג. ויצ"ו ארגנה אז סרטיפיקטים עבור בנות למשקי הפועלות שהקימה בארץ. ברשימת הנוסעים נותרו שני מקומות פנויים, וברוריה וטלילה קיבלו אותם.

בשנת 1937 עולות שתי האחיות לארץ באניה "גלילי", אונייה לגאלית אחרונה שיצאה מגרמניה לארץ. בחיפה הן מתקבלות על-ידי נציגות "מועצת הפועלות" ונשלחות למשק-הפועלות בעפולה. בשל ניסיונה התנועתי ואחריותה לעבודה נבחרה ברוריה לוועדת עבודה ותרבות. היא נשאר שם שנתיים -1937-1939.

באותו זמן שתי אחיותיה הבוגרות, אמה ואחיה מנישואיו הראשונים של האב, נספו במחנות ההשמדה. אחותה הצעירה הרטה נשלחה בטרנספורט הילדים לאנגליה שם הקימה את משפחתה.

אחרי שנתיים במשק הפועלות מציע אברהם תרשיש, מזכיר "הקיבוץ המאוחד" לשלוח אותן לישוב הראשון של "חומה ומגדל" - שדה-נחום. השתיים עורכות סיור רגלי כדי להתרשם אישית מהישובים בעמק. בבית-השיטה הן פוגשות את הדסה צמרת כשהיא מקרצפת את רצפת העץ של חדר-האוכל. הקרצוף הזה עשה את שלו, והן מחליטות שכאן מקומן! אך זה לא היה קל, כי לא היו מקומות לינה, ובעקשנותן להישאר, היו יושבות על מדרגות חדר-האוכל ומחכות לסדרן העבודה שיגיד להם מי לא חוזר הביתה באותו יום. כך ברוריה וטלילה נשארות בבית-השיטה לתמיד.

בשנת 1940 נישאה ברוריה לאריה בן-גוריון קוריטני, ומולידים את חגי ורזיה. במשך כל חייהם הייתה ברוריה העוגן היציב של אריה, ואיפשרה לו להתמסר למפעל חייו בתחום החג והמועד. היא עבדה במטבח בבתי ילדים, במשתלה. לימים, יצאה ללמוד את מקצועות הספרות וקוסמטיקה שהיו אז בחיתוליהם בתנועה הקיבוצית. היא הקימה את מכון היופי הראשון בבית-השיטה וצברה לה אוהדים רבים.

למשפחת בן גוריון הצטרפו בני ובנות זוג שהקימו צאצאים לרוב. לפני 10 שנים הלך אריה לעולמו, וברוריה המשיכה לבד לטפח את ביתה-מקדשה ב"שכונת היער". 50 שנה גרה באותו בית. לפני שנתיים, עם פרוץ מלחמת לבנון השנייה, נאלצה לעבור ל"פזית". המעבר לווה בחרדות ובקשיים רבים. אחרי זמן קצר עברה ל"בית הפז", ומצבה הבריאותי הלך והתדרדר.

אתמול בשעות הבוקר המוקדמות נשמה את נשימתה האחרונה.

יהי זכרה ברוך.